

Eelotsuse küsimused

Kui seoses puudega isikutele antava abiga hinnatakse, kas UNRWAs registreeritud kodakondsuseta palestiinlasele UNRWA⁽¹⁾ antav kaitse või abi on pagulaseks kvalifitseerumise direktiivi⁽²⁾ artikli 12 lõike 1 punkti a teise lause tähenduses lakanud, siis:

1. kas selline hindamine on pelgalt tagasiulatuva (*ex tunc*), milles võetakse arvesse vaid asjaolusid, mis väidetavalt sundisid taotleja omal ajal UNRWA tegevuspiirkonnast lahkuma, või hõlmab see ka selle edasiulatuvat (*ex nunc*) hindamist, kas taotleja võiks praegu saada sellist kaitset või abi?
2. kui esimesele küsimusele vastatakse, et hindamine edasiulatuva, siis kas on õiguspärane tugineda analoogia alusel artiklis 11 sätestatud lakkamisklauslile, nii et kui taotleja suudab tõendada pädeva põhjuse, miks ta UNRWA piirkonnast lahkus, siis läheb tõendamiskoormis üle liikmesriigile, kes peab tõendama, et selline põhjus on ära langenud?
3. kas selleks, et sellise isiku lahkumisel oleksid olemas UNRW[A] poolt kaitse või abi andmisega seotud õiguspärased objektiivsed põhjused, on vaja tuvastada UNRWA või riigi, kus viimatinimetatu tegutseb, poolt tahtlik kahju tekitamine või abist ilmajätmine (tegevuse või tegevusetusega)?
4. kas on asjakohane võtta arvesse kodanikuühiskonna osalejate, näiteks valitsusväliste organisatsioonide poolt sellistele isikutele antavat abi?

⁽¹⁾ ÜRO Abi- ja Tööorganisatsioon.

⁽²⁾ Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT 2004, L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Tšehhi Vabariik) 23. septembril 2020 – CityRail a.s. versus Správa železnic, riigiasutus

(Kohtuasi C-453/20)

(2021/C 62/13)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Põhikohtuasja pooled

Taotluse esitaja: CityRail a.s.

Taristuettevõtja ja teenindusrajatiste käitaja: Správa železnic, riigiasutus

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaubaveoteenuses kasutatav peale- ja mahalaadimiskoht koos sellega seotud rööbastega on raudteetaristu osa direktiivi 2012/34⁽¹⁾ artikli 3 punkti 3 tähenduses?
2. Kas direktiivi 2012/34 kohaselt võib taristuettevõtja mistahes hetkel muuta vedajate kahjuks raudteetaristu või teenindusrajatiste kasutamise eest küsitava tasu suurust?
3. Kas ETL artikli 288 kohaselt on direktiiv 2012/34 siduv riigiasutuse Správa železnic (Tšehhi Vabariigi raudteevalitsus) jaoks?

4. Kas võrgustiku teadaandes sisalduvad põhimõtted saab lugeda diskrimineerivateks olukorras, kus need on vastuolus liidu õigusaktidega, millest Správa železnic (raudteevalitsus) on kohustatud kinni pidama?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiiv 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond (ELT 2012, L 343, lk 32).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 4. novembril 2020 – A

(Kohtuasi C-577/20)

(2021/C 62/14)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: A

Menetlusosaline: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingus garanteeritud põhivabadusi ja direktiivi 2005/36/EÜ (¹) tuleb tõlgendada nii, et vastuvõtva riigi pädev asutus peab hindama taotleja õigust tegutseda reguleeritud kutsealal EL toimimise lepingu artiklite 45 ja 49 ning sellega seotud kohtupraktika (eelkõige 7. mai 1991. aasta kohtuotsus C-340/89 (²), Vlassopoulou, ja 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus C-298/14, Brouillard (³)) alusel, kuigi direktiivi 2005/36/EÜ artikli 13 lõikes 2 on ühtlustatud eeldused reguleeritud kutsealal tegutsemiseks, mille täidetuse korral peab vastuvõttev liikmesriik lubama kutsealal tegutseda taotlejal, kellel on kvalifikatsiooni tõendav dokument riigist, kus kutseala ei ole reguleeritud, kes aga ei vasta direktiivi selles sättes esitatud kutsealal tegutsemise nõuetele?
2. Kas esimesele küsimusele jaatava vastuse korral on liidu õigusega – võttes arvesse kohtuasjas C-298/14, Brouillard (kohtuotsuse punkt 55) selgitusi diplomite võrdväarsuse eranditute hindamiskriteeriumide kohta – on vastuolus, et vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus tugineb sellises olukorras nagu on kõne all käesolevas menetluses koolituse võrdväarsuse hindamisel ka mujalt kui koolitajalt või teise liikmesriigi ametiasutustelt saadud teabele koolituse täpsema sisu ja läbiviimise viisi kohta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT 2005, L 255, lk 22).

(²) Euroopa Kohtu 7. mai 1991. aasta kohtuotsus Irène Vlassopoulou vs. Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg (C-340/89, EU:C:1991:193).

(³) Euroopa Kohtu 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Alain Laurent Brouillard vs. Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge (C-298/14, EU:C:2015:652).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. novembril 2020 – EZ
versus Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal**

(Kohtuasi C-606/20)

(2021/C 62/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Düsseldorf